

OSNOVA

1. Školský zákon a RVP ZV
2. Možnosti vzdělávání v nouzovém stavu
3. Možnosti alternativní výuky
4. Domácí vzdělávání
5. Jak přejít na domácí vzdělávání
6. Praktické informace a tipy

1. Školský zákon a RVP ZV

Zákon č. 561/2004 Sb. Zákon o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) stanovuje:

§ 36 **Plnění povinnosti školní docházky**

(1) Školní docházka je povinná po dobu devíti školních roků, nejvýše však do konce školního roku, v němž žák dosáhne sedmnáctého roku věku (dále jen "povinná školní docházka").

(2) Povinná školní docházka se vztahuje na státní občany České republiky a na občany jiného členského státu Evropské unie, kteří na území České republiky pobývají déle než 90 dnů. Dále se povinná školní docházka vztahuje na jiné cizince, kteří jsou oprávněni pobývat na území České republiky trvale nebo přechodně po dobu delší než 90 dnů, a na účastníky řízení o udělení mezinárodní ochrany.

(3) Povinná školní docházka začíná počátkem školního roku, který následuje po dni, kdy dítě dosáhne šestého roku věku, pokud mu není povolen odklad. Dítě, které dosáhne šestého roku věku v době od září do konce června příslušného školního roku, může být přijato k plnění povinné školní docházky již v tomto školním roce, je-li přiměřeně tělesně i duševně vyspělé a požádá-li o to jeho zákonný zástupce. Podmínkou přijetí dítěte narozeného v období od září do konce prosince k plnění povinné školní docházky podle věty druhé je také doporučující vyjádření školského poradenského zařízení, podmínkou přijetí dítěte narozeného od ledna do konce června doporučující vyjádření školského poradenského zařízení a odborného lékaře, která k žádosti přiloží zákonný zástupce.

(4) Zákonný zástupce je povinen přihlásit dítě k zápisu k povinné školní docházce, a to v době od 1. dubna do 30. dubna kalendářního roku, v němž má dítě zahájit povinnou školní docházku.

(5) Žák plní povinnou školní docházku v základní škole zřízené obcí nebo svazkem obcí se sídlem ve školském obvodu (§ 178 odst. 2), v němž má žák místo trvalého pobytu, v případě cizince místo pobytu žáka (dále jen "spádová škola"), pokud zákonný zástupce nezvolí pro žáka jinou než spádovou školu. Pokud je dítě přijato na jinou než spádovou školu, oznámí ředitel této školy tuto skutečnost řediteli školy spádové, a to nejpozději do konce května kalendářního roku, v němž má dítě zahájit povinnou školní docházku.

(6) Žák umístěný ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy nebo ve školském zařízení pro preventivně výchovnou péči plní povinnou školní docházku v základní škole zřízené při tomto školském zařízení nebo v základní škole zřízené obcí nebo svazkem obcí se

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

sídlem ve školském obvodu, v němž má sídlo příslušné školské zařízení, popřípadě v jiné škole zřizované státem, krajem, obcí nebo svazkem obcí.

(7) Ředitel spádové školy je povinen přednostně přijmout žáky s místem trvalého pobytu v příslušném školském obvodu a žáky umístěné v tomto obvodu ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy, ochranné výchovy nebo ve školském zařízení pro preventivně výchovnou péči, a to do výše povoleného počtu žáků uvedené ve školském rejstříku.

(8) Obecní úřad obce, na jejímž území je školský obvod základní školy, poskytuje této škole s dostatečným předstihem před termínem zápisu k povinné školní docházce seznam dětí, pro které je tato škola spádová a jichž se týká povinnost podle odstavce 4. Seznam obsahuje vždy jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu dítěte, v případě cizince místo pobytu dítěte.

§ 44 Cíle základního vzdělávání

Základní vzdělávání vede k tomu, aby si žáci osvojili potřebné strategie učení a na jejich základě byli motivováni k celoživotnímu učení, aby se učili tvořivě myslet a řešit přiměřené problémy, účinně komunikovat a spolupracovat, chránit své fyzické i duševní zdraví, vytvořené hodnoty a životní prostředí, být ohleduplní a tolerantní k jiným lidem, k odlišným kulturním a duchovním hodnotám, poznávat své schopnosti a reálné možnosti a uplatňovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o své další životní dráze a svém profesním uplatnění.

Z Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání vyplývá:

Povinnost školní docházky

Základní vzdělávání je spojeno s povinností školní docházky. Plnění povinnosti školní docházky se řídí § 36 až 43 školského zákona.

Cíle základního vzdělávání

Základní vzdělávání má žákům pomoci utvářet a postupně rozvíjet klíčové kompetence a poskytnout spolehlivý základ všeobecného vzdělání orientovaného zejména na situace blízké životu a na praktické jednání. V základním vzdělávání se proto usiluje o naplňování těchto cílů:

- ☒ umožnit žákům osvojit si strategie učení a motivovat je pro celoživotní učení;
- ☒ podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů;
- ☒ vést žáky k všestranné, účinné a otevřené komunikaci;
- ☒ rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci a úspěchy vlastní i druhých;
- ☒ připravovat žáky k tomu, aby se projevovali jako svébytné, svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňovali svá práva a naplňovali své povinnosti;
- ☒ vytvářet u žáků potřebu projevovat pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací; rozvíjet vnímavost a citlivé vztahy k lidem, prostředí i k přírodě;
- ☒ učit žáky aktivně rozvíjet a chránit fyzické, duševní a sociální zdraví a být za ně odpovědný;
- ☒ vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám, učit je žít společně s ostatními lidmi;
- ☒ pomáhat žákům poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti v souladu s reálnými možnostmi a uplatňovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o vlastní životní a profesní orientaci;
- ☒ pomáhat žákům orientovat se v digitálním prostředí a vést je k bezpečnému, sebejistému, kritickému a tvořivému využívání digitálních technologií při práci, při učení, ve volném čase i při zapojování do společnosti a občanského života.

Vzdělávací oblasti

Vzdělávací obsah základního vzdělávání je v RVP ZV orientačně rozdělen do devíti vzdělávacích oblastí. Jednotlivé vzdělávací oblasti jsou tvořeny jedním vzdělávacím oborem nebo více obsahově blízkými vzdělávacími obory:

- ☒ Jazyk a jazyková komunikace (Český jazyk a literatura, Cizí jazyk, Další cizí jazyk)
- ☒ Matematika a její aplikace (Matematika a její aplikace)
- ☒ Informatika (Informatika)
- ☒ Člověk a jeho svět (Člověk a jeho svět)
- ☒ Člověk a společnost (Dějepis, Výchova k občanství)
- ☒ Člověk a příroda (Fyzika, Chemie, Přírodopis, Zeměpis)
- ☒ Umění a kultura (Hudební výchova, Výtvarná výchova)
- ☒ Člověk a zdraví (Výchova ke zdraví, Tělesná výchova)
- ☒ Člověk a svět práce (Člověk a svět práce)

Celé znění RVP ZV je ke stažení na stránkách NÚV:

<http://www.nuv.cz/t/rvp-pro-zakladni-vzdelavani>

2. Možnosti vzdělávání v nouzovém stavu

Distanční vzdělávání upravuje § 184a školského zákona:

Zvláštní pravidla při omezení osobní přítomnosti dětí, žáků a studentů ve školách

(1) Pokud z důvodu krizového opatření vyhlášeného podle krizového zákona, nebo z důvodu nařízení mimořádného opatření podle zvláštního zákona, anebo z důvodu nařízení karantény podle zákona o ochraně veřejného zdraví není možná osobní přítomnost většiny žáků nebo studentů z nejméně jedné třídy, studijní skupiny, oddělení nebo kursu ve škole nebo většiny dětí, pro které je předškolní vzdělávání povinné, z mateřské školy nebo z odloučeného pracoviště nebo z nejméně jedné třídy, ve které se vzdělávají pouze tyto děti, poskytuje škola dotčeným dětem, žákům nebo studentům vzdělávání distančním způsobem.

(2) **Vzdělávání distančním způsobem škola uskutečňuje podle příslušného rámcového vzdělávacího programu a školního vzdělávacího programu v míře odpovídající okolnostem.**

(3) Děti, žáci a studenti jsou povinni se vzdělávat distančním způsobem s výjimkou žáků základní umělecké školy a jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky. **Způsob poskytování vzdělávání a hodnocení výsledků vzdělávání distančním způsobem přizpůsobí škola podmínkám dítěte, žáka nebo studenta pro toto vzdělávání.**

(4) Pro řešení důsledků situace, kdy není možná osobní přítomnost dětí, žáků nebo studentů ve škole z důvodu krizového opatření vyhlášeného podle krizového zákona, nebo z důvodu nařízení mimořádného opatření podle zvláštního zákona, anebo z důvodu nařízení karantény podle zákona o ochraně veřejného zdraví, může ministerstvo určit opatřením obecné povahy

- a) odlišné termíny nebo lhůty od termínů nebo lhůt stanovených tímto zákonem nebo prováděcími právními předpisy, anebo stanovené na jejich základě, pokud jejich naplnění není možné nebo by způsobilo nezanedbatelné obtíže,
- b) odlišný způsob nebo podmínky přijímání ke vzdělávání nebo ukončování vzdělávání, pokud by postup podle tohoto zákona nebyl možný nebo by způsobil nezanedbatelné obtíže;

opatření obecné povahy musí být vydáno v souladu se zásadami a cíli vzdělávání uvedenými v § 2 tohoto zákona.

(5) Opatření obecné povahy se vydává bez řízení o návrhu opatření obecné povahy. Opatření obecné povahy ministerstvo oznámí vyvěšením na své úřední desce a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup na dobu nejméně 15 dnů. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem vyvěšení na úřední desce nebo pozdějším dnem, který je v něm uveden. Pokud se změnilly důvody pro vydání opatření obecné povahy, ministerstvo jej bezodkladně zruší nebo změní.

Dle § 25, odst. 2 písm. d) se distanční formou vzdělávání rozumí samostatné studium uskutečňované převážně nebo zcela prostřednictvím informačních technologií, popřípadě spojené s individuálními konzultacemi.

3. Možnosti alternativní výuky

Alternativní školy se částečně nebo zcela liší cíli, učebními obsahy, formami, metodami a celkovou organizací školního života od státních a veřejných škol. Nejedná se zde pouze o změny v administrativě, alternativní školy pracují na základě partnerského přístupu k dětem a respektu k jejich individuálním potřebám.

Pojem alternativní škola se začal objevovat zhruba v 70. letech 20. století k označení škol, které se snažily vyhovět požadavkům alternativních životních stylů nespokojených s organizací a obsahem veřejného školství. Mezi alternativní směry však jsou dnes zařazovány i ty, které vznikaly již počátkem 20. st. v rámci reformního pedagogického hnutí.

Základní znaky alternativních pedagogických systémů:

- snaha neudusit přirozenou touhu poznávat nové věci a jevy
- přátelský vztah mezi učitelem a dítětem, ochota a schopnost učitele pozitivně děti motivovat, podporovat jejich kvality i originalitu a respektovat vývojové zvláštnosti (chyba je stupeň učení, ne přestupek)
- spolupráce s rodinou dítěte (učitel zná možnosti pedagogiky, vy nejlépe znáte své děti)
- co neaktivnější zapojení dítěte ve výuce, podpora spolupráce a rozvoj komunikace
- pěstování odpovědnosti spoluúčastí dětí na rozhodování
- propojování předmětů (k pochopení souvislostí a využitelnosti poznatků)
- prostředí uzpůsobeno dětem (pomůcky snadno přístupné v nízkých polích, dětská výzdoba)
- vyučování bez zvonění, ale podle momentálního zaujetí či únavy dětí (proč končit uprostřed zajímavé činnosti a proč nedopřát oddech tam, kde je třeba)
- slovní hodnocení

Inspirací může být John Holt, který v knize Jak se děti učí, píše: „Vzdělávání je pro mnohé chození na místo, kterému se říká škola, a kde je někdo nutí naučit se něco, co se moc učit nechtějí, pod hrozbou, že se stane něco zlého, když to neudělají – spousta lidí takové hry nemá ráda a ukončuje je co nejdřív. Někdy děti nemají školu rády proto, že je zajímá spousta věcí, na které jim nikdo neodpoví, protože nejsou ve školním rozvrhu.“

Přehled alternativ dostupných v České republice:

- Waldorfská (MŠ, 1. i 2. stupeň ZŠ, SŠ)
- Montessori (MŠ, 1. i 2. st. ZŠ)
- Daltonská (MŠ, 1. i 2. st. ZŠ, SŠ)
- Jenská (1. st. ZŠ)
- Začít spolu (MŠ, 1. st. ZŠ)
- Zdravá škola (MŠ, 1. i 2. st. ZŠ, SŠ)
- Lesní / přírodní škola (MŠ, SŠ)
- Domácí vzdělávání (MŠ, 1. i 2. st. ZŠ, SŠ)

Waldorfské školy

Vycházejí z antroposofie (nauka o člověku). Waldorfská škola se sama charakterizuje jako škola, která chce člověka připravovat na život nejen znalostně, ale také rozvojem tvůrčích schopností a sociálních dovedností. Waldorfský učitel by měl pohlížet na dítě jako na duchovní bytost, která přichází na svět nadána možností všestranného vývoje. Jeho úkolem je pěstovat toto nadání a vést dítě k tomu, aby bylo schopno jednou převzít výchovu sebe sama. Při výuce se nepoužívají učebnice, odpovědnost je svěřena pedagogům, nejvíce třídnímu. Děti jsou hodnoceny slovně. Školní rok se řídí jednotlivými slavnostmi roku a rituály a na životě školy se velkou měrou podílejí i rodiče dětí. Vyučování „hlavních“ předmětů (český jazyk, matematika, přírodověda atd.) probíhá v souvislých blocích, které se nazývají epochy. Epocha trvá většinou 3 až 4 týdny. Po ní následuje epocha jiného hlavního předmětu. S tématem probíraným v dané epoše by, v ideálním případě, měly souznít v tom samém čase vyučované ostatních předměty, především výchovy a cizí jazyky. Zhruba dvouhodinový epochový blok je rozdělen do několika celků tak, aby se střídaly činnosti vyžadující zapojení různých částí žákovy osobnosti (hlava, srdce, tělo). V porovnání s běžným školstvím je kladen menší důraz na intelektový vývoj u žáků nižších ročníků, odmítavý postoj k používání počítačů a internetu v mladším školním věku.

Více informací:

- POL, Milan. Waldorfské školy: izolovaná alternativa, nebo zajímavý podnět pro jiné školy?. Brno: Masarykova univerzita, 1996. 165 s. ISBN 80-210-1097-5.
- PRŮCHA, Jan. Alternativní školy a inovace ve vzdělávání. Praha: Portál, 2012. ISBN 80-7178-072-3.
- Asociace Waldorfských škol <http://www.iwaldorf.cz/>

Montessori školy

Pedagogika Marie Montessori tvoří ucelený vzdělávací systém, který respektuje vývojová období dítěte, koresponduje s moderními psychologickými teoriemi vývojových potřeb a senzitivních období dětského věku. Role učitele v Montessori pedagogice je postavena na nenápadném vedení a taktní pomoci. To ostatně vyjadřuje i motto celé Montessori pedagogiky: „Pomoz mi, abych to dokázal sám“. Postupuje se vždy od konkrétního k abstraktnímu a pro jednotlivé okruhy se využívají zvláštní, speciálně vyvinuté pomůcky. Tyto pomůcky usnadňují pochopení nových jevů, ale také zásadní měrou přispívají k hlubšímu a trvalejšímu uchování nově nabytých zkušeností a vědomostí.

Nejdůležitější hesla v Montessori metodě výuky a výchovy jsou: bezpečnost, spolupráce, ohleduplnost, ticho, klid a láska.

Více informací:

- KOPŘIVA, P. a kol. Respektovat a být respektován. Kroměříž: Spirála 2006. ISBN 80-901873-7-4.

- MONTESSORI, M. Tajuplné dětství. Praha: SPS, 1998. ISBN 80-86189-00-7.
- ZELINKOVÁ, O. Pomoz mi, abych to dokázal. Praha: Portál, 1997.
- Společnost Montessori ČR <http://www.montessoricr.cz/>
- Srovnání Montessori a tradiční pedagogiky. Základní škola Perlička [online]. 2012 [cit. 2014-12-10]. Dostupné z: <http://www.zsperlicka.cz/vyuka-a-vzdelavaci-program/srovnani-montessori-a-tradicni-pedagogiky/>

Daltonské školy

Daltonský učební plán, „daltonský laboratorní plán“, „daltonský systém“ nebo jen zkráceně „dalton“ je metodický způsob výuky, jehož autorkou je Helen Parkhurstová (1886 –1973). Daltonský plán byl poprvé zaveden do zkušební praxe v únoru 1920 ve škole Dalton ve státě New York, kde Parkhurstová zřídila vyšší školu. Její vize školního systému byla ovlivněna jejími cestami po Evropě, zejména po Itálii, kde se seznámila s metodikou Marie Montessori. Do Československa pronikl dalton díky pedagogovi Václavu Příhodovi.

Hlavní myšlenkou daltonského plánu je odlišná organizace vzdělávání. Mezi učitelem a žákem existuje určitá úmluva o harmonogramu práce na určité období. Žák rozhoduje sám o své práci, sám si určuje tempo a učí se spolupracovat s ostatními žáky. Daltonský plán není nikdy jediným systémem ve škole, vždy se zařazuje jako doplněk k tradičnímu školnímu systému. Každá škola si sama určuje, jak ho využije. Některé školy vkládají do výuky tzv. daltonské bloky. Jsou to většinou dvouhodinové bloky, které se vkládají do rozvrhu jednou až dvakrát týdně. Jiné školy zase využívají daltonský systém určitý týden v měsíci. Vždy je vymezen určitý pracovní plán, který by měl žák v daném období splnit. Po splnění plánu záleží jen na žákovi, jak se rozhodne vyplnit svůj zbývající čas. Většinou to bývají různé připravené úkoly na opakování a rozvíjení učiva a nebo určitá zájmová činnost v podobě zájmových kroužků.

Tři základní principy jsou: volnost, samostatnost a spolupráce.

Více informací:

- SVOBODOVÁ, J., JŮVA, V. Alternativní školy. Brno: Paido, 1995. ISBN 80-85931-00-1.
- PRŮCHA, J. Alternativní školy a inovace ve vzdělávání. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-977-1.

Jenské školy

Experimentální školu založil roku 1923 v Jeně (v Německu) univerzitní profesor pedagogiky Peter Petersen. Dnes jsou jenské školy především v Holandsku (cca 200), dále v Německu a Belgii. V září 2016 byly v ČR otevřeny dvě nové školy – Hučák v Hradci Králové a Kairos na Praze – západ.

Jenská škola je chápána jako společenství s rodinnou atmosférou, přirozené a podnětné prostředí pro svobodný rozvoj. Vzhled učeben se blíží vzhledu dětského pokoje, hodnocení je slovní. Děti jsou v tzv. kmenových skupinách spojujících vždy 2-3 ročníky (starší si berou patronát nad mladšími), ale na některých úkolech z týdenního plánu pracují ve skupinách podle úrovně – podle individuální zralosti. Specializují se prostřednictvím volitelných předmětů.

Koncepce je otevřená dalším vlivům – dnešní jenské školy využívají i prvky Freinetovy a Montessori pedagogiky.

Více informací:

- Rýdl, K.: Peter Petersen a pedagogika jenského plánu. ISV 2001.
- Singule, F.-Rýdl, K.: Pedagogické proudy 1. poloviny 20.století. Praha, SPN 1988.

Začít spolu

Původní program Step by step se začal vytvářet v 90. letech v USA na základě nových poznatků o lidském mozku a procesu učení i z praxe mnoha škol (viditelná je inspirace školou C. Freineta).

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

Třída je rozdělena na tzv. centra aktivity – to jsou vlastně stolky, ke kterým náleží dobře přístupné police s různými materiály podle zaměření centra.

Den začíná povídáním v kruhu (na koberci), ve kterém si děti vzájemně sdělí své nové zážitky či pocity a seznámí se s plány na nový den. Následuje obvykle matematika či čeština. Podoba výuky záleží na každém učiteli, ale obecně by děti měly být co nejaktivněji zapojeny (hry, diskuse, zajímavé úkoly, práce v různě velkých skupinách...).

Práce v centrech aktivity (asi 45 – 90 min.):

Učivo ve všech centrech se vztahuje vždy po určitou dobu (např. týden) k jednomu tématu a je vybíráno tak, aby se naplňovaly požadavky školního vzdělávacího programu. Každé dítě si vybírá do kterého centra který den půjde, ale během týdne musí vystřídat všechna centra. V každém centru děti plní zadané úkoly – některé samostatně, jiné skupinově, svým tempem i vlastním způsobem. Učitelé rozvíjejí dětskou tvořivost tím, že nabízejí úkoly s mnoha řešeními. Pokud jsou některé děti dříve hotovy, mohou plnit náročnější dobrovolné úkoly navíc, pomáhat ostatním nebo si najít libovolnou jinou činnost (např. čtení). Hotové práce si děti nejprve samy hodnotí, poté je dávají zhodnotit učiteli nebo hodnotí všichni společně, a nakonec je zařadí do své složky (tzv. portfolia), kde se postupně hromadí práce během celého pololetí (roku) a rodič či učitel se mohou kdykoli podívat na pokroky dítěte.

Více informací:

- KRAJČOVÁ, V., KARGEROVÁ, J. Vzdělávací program Začít spolu: metodický průvodce pro 1. stupeň základní školy. 1. vydání. Praha: Portál, 2003, 228 s. ISBN 80-7169-608-0
- Stránky programu www.zacitspolu.cz
- Metody a formy práce Začít spolu na webu rvp.cz

Zdravá škola

Zdravá škola je projekt Světové zdravotnické organizace pro Evropu, Evropské unie a Rady Evropy. Protože každá škola si tvoří vlastní projekt, nelze popsat konkrétní podobu školy. Obecně však platí, že zdraví ve Zdravé škole je chápáno jako celkový stav fyzické, psychické a sociální pohody.

Typické znaky zdravého učení jsou smysluplnost, možnost výběru, přiměřenost, spoluúčast, spolupráce, motivující hodnocení, přirozenost, klidná a otevřená atmosféra, samostatnost žáků, zaujímání vlastních postojů, hledání konstruktivních nápadů, uvědomění si odpovědnosti za své konání, podpora zvědavosti a spontánnosti, respektování potřeb jednotlivce, rozvoj komunikace, diferencovaný a individuální přístup k žákům – zadávání práce podle schopností žáka.

Další prvky, se kterými se na různých školách můžete setkat:

- metody a formy školní práce: integrované vyučování, projektová výuka, problémové metody, samostatná práce, svobodná tvůrčí práce, epochové vyučování, vyučování v blocích či tematických celcích, kooperativní vyučování, podněty reformních škol, výuka v pracovních a herních koutcích, používání koberců, prvky dramatické výchovy, didaktické hry, učení se v životních situacích, zájmové vyučování
- pohyblivá délka vyučovacích hodin
- netradiční uspořádání třídy
- o přestávkách k dispozici tělocvičný inventář, tělocvična, dvůr či hřiště
- zavedení tří hodin tělesné výchovy týdně – třetí hodina probíhá například formou projektového vyučování spojeného s turistikou a poznáváním okolí
- informace o dětech poskytovány za přítomnosti dětí, rodiče se mohou účastnit vyučování např. jako asistenti,

Více informací:

- Svobodová Jarmila: Zdravá škola včera a dnes. Paido, Brno 1998.

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

- Havlínová, Kopřiva, Mayer, Vildová a kol.: Program podpory zdraví ve škole. Portál, Praha 1998.
- Havlínová, Vildová: Co to je, když se řekne: Škola podporující zdraví, SZÚ 1999.
- Havlínová, M., Kolář, M.: Sociální klima v prostředí základních škol (Učitelství listy č.8/2001-02)
- časopis Ratolest – čtvrtletník (objednávky: PhDr. Pavel Kopřiva 76845 Rusava 203)

Lesní/přírodní škola

Lesní mateřská škola je subjekt předškolního vzdělávání přesně popsán ve školském zákonu a průvodních vyhláškách. Vzdělává děti v prostředí přírody na základě Školního vzdělávacího programu (ŠVP), který je v souladu s Rámcovým vzdělávacím programem (RVP). Plnění ŠVP kontroluje Česká školní inspekce. Mateřská škola musí být zapsána v Rejstříku škol a školských zařízení. Je možné v ní plnit tzv. povinnou předškolní docházku. Na chod MŠ přispívá stát (prostřednictvím krajských úřadů) a školcovné placené rodiči, kteří si jej mohou plně odečíst ze základu daně. Kvalitní lesní MŠ plní Standardy kvality LMSŠ a LK a mají odpovídající certifikát. ALMSŠ je střešní organizací lesních MŠ i lesních klubů.

Lesní školky jsou alternativou k tradičnímu předškolnímu vzdělávání. Kladou důraz na pobyt dětí v přírodě a vzdělávání mimo učebny, přímo v prostředí přírody, nejčastěji lesa. Odpočinek dětí probíhá v zázemí, které má nejrůznější podoby (jurta, chatka, maringotka apod.). Zde mají také uložené náhradní oblečení a pomůcky na ven. Děti z lesních školek však netráví celý rok jen v lese. Nedílnou součástí programu jsou i návštěvy kulturních akcí a veřejných institucí. Ve školce je 15 dětí ve skupině za doprovodu 2 dospělých osob (často nazývaných „průvodci“). V LMSŠ musí být jeden z nich kvalifikovaný pedagog, druhý musí mít alespoň kvalifikaci „chůva“.

Více informací:

- Asociace Lesních MŠ <https://www.lesnims.cz/>
- Tereza Vošahlíková: Ekoškoly a lesní mateřské školy: Praktický manuál pro aktivní rodiče, pedagogy a zřizovatele mateřských škol, Praha, 2012, ISBN 978-80-7212-537-1

5. Domácí vzdělávání

Současná legislativní úprava umožňuje individuální vzdělávání na 1. i na 2. stupni ZŠ, a to podle § 41 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon). V době nouzového stavu se podmínky pro domácí vzdělávání nemění.

§ 40 Druhy jiného způsobu plnění povinné školní docházky

Jiným způsobem plnění povinné školní docházky se rozumí

- a) individuální vzdělávání žáka, které se uskutečňuje bez pravidelné účasti ve vyučování ve škole,
- b) vzdělávání žáků s hlubokým mentálním postižením.

§ 41 Individuální vzdělávání žáka

(1) O povolení individuálního vzdělávání žáka rozhoduje ředitel školy, kam byl žák přijat k plnění povinné školní docházky, na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka.

(2) Žádost zákonného zástupce o individuální vzdělávání musí obsahovat

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, a místo trvalého pobytu žáka nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,
- b) uvedení období, ročníku, popřípadě pololetí, kdy má být žák individuálně vzděláván,

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

- c) důvody pro individuální vzdělávání žáka,
- d) popis prostorového a materiálně technického zabezpečení vzdělávání a podmínek ochrany zdraví individuálně vzdělávaného žáka,
- e) doklady osvědčující splnění vzdělání osoby, která bude žáka individuálně vzdělávat,
- f) seznam učebnic a učebních textů, které budou ve výuce užívány, pokud nejde o učebnice uvedené v § 27 odst. 1,
- g) další skutečnosti, které mají vliv na průběh vzdělávání žáka,
- h) vyjádření školského poradenského zařízení.

(3) Ředitel školy individuální vzdělávání povolí, pokud

- a) jsou dány závažné důvody pro individuální vzdělávání,
- b) jsou zajištěny dostatečné podmínky pro individuální vzdělávání, zejména podmínky materiální a ochrany zdraví žáka,
- c) osoba, která bude žáka vzdělávat, získala alespoň střední vzdělání s maturitní zkouškou, a jednali se o žáka ve druhém stupni základní školy, vysokoškolské vzdělání,
- d) jsou zajištěny vhodné učebnice a učební texty, podle nichž se má žák vzdělávat.

(4) Po dobu individuálního vzdělávání žáka za plnění podmínek uvedených v odstavci 3 odpovídá zákonný zástupce žáka.

(5) Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky.

(6) Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí.

(7) Pokud má zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení žáka, může do 8 dnů od konání zkoušek písemně požádat ředitele školy o přezkoušení žáka; byl-li zkoušejícím žáka ředitel školy, krajský úřad. Pokud ředitel školy nebo krajský úřad žádosti vyhoví, nařídí komisionální přezkoušení žáka.

(8) Ředitel školy ukončí individuální vzdělávání

- a) pokud nejsou zajištěny dostatečné podmínky ke vzdělávání, zejména podmínky materiální, personální a ochrany zdraví žáka,
- b) pokud zákonný zástupce neplní podmínky individuálního vzdělávání stanovené tímto zákonem,
- c) pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl,
- d) nelze-li žáka hodnotit způsobem uvedeným v odstavcích 5 a 6, nebo
- e) na žádost zákonného zástupce žáka.

(9) Pokud ředitel školy rozhodne o ukončení individuálního vzdělávání žáka, zařadí žáka do příslušného ročníku základní školy. Odvolání proti rozhodnutí ředitele školy o ukončení individuálního vzdělávání žáka nemá odkladný účinek.

(10) Výdaje spojené s individuálním vzděláváním hradí zákonný zástupce žáka, s výjimkou učebnic a základních školních potřeb podle § 27 odst. 3 a 6, speciálních učebnic a speciálních kompenzačních pomůcek a speciálních učebních pomůcek podle § 16 odst. 2 písm. d) a výdajů na činnost školy, do níž byl žák přijat k plnění povinné školní docházky.

Česká školní inspekce:

§ 174

(2) Česká školní inspekce ve školách a školských zařízeních zapsaných do školského rejstříku a na pracovištích osob, kde se uskutečňuje praktické vyučování nebo odborná praxe podle § 65 odst. 2 a § 96 odst. 2 a v místě, kde se uskutečňuje individuální vzdělávání žáka povolené podle § 41 odst. 3 v rámci inspekční činnosti

- a) získává a analyzuje informace o vzdělávání dětí, žáků a studentů, o činnosti škol a školských zařízení zapsaných do školského rejstříku, sleduje a hodnotí efektivnost vzdělávací soustavy,
- b) zjišťuje a hodnotí podmínky, průběh a výsledky vzdělávání, a to podle příslušných školních vzdělávacích programů a akreditovaných vzdělávacích programů a dále podmínky a průběh poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních,
- c) zjišťuje a hodnotí naplnění školního vzdělávacího programu a jeho soulad s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem,
- d) vykonává kontrolu dodržování právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb,
- e) vykonává veřejnosprávní kontrolu využívání finančních prostředků státního rozpočtu přidělovaných podle § 160 až 163.

(3) Pokud je místem, kde se uskutečňuje individuální vzdělávání žáka povolené podle § 41 odst. 3 obydlí a není dán souhlas toho, kdo v něm bydlí, se vstupem do něj, inspekční činnost podle odstavce 2 proběhne ve škole, kam byl žák přijat k plnění školní docházky. V tomto případě Česká školní inspekce termín inspekční činnosti se zákonným zástupcem žáka dohodne, je-li to možné. Inspekční činnost probíhá i v tomto případě za přítomnosti a součinnosti osoby, která žáka vzdělává podle § 41 odst. 3 písm. c).

5. Jak přejít na domácí vzdělávání a jaké jsou podmínky

Žádost zákonného zástupce o individuální vzdělávání musí obsahovat

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, a místo trvalého pobytu žáka nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,
- b) uvedení období, ročníku, popřípadě pololetí, kdy má být žák individuálně vzděláván,
- c) důvody pro individuální vzdělávání žáka,
- d) popis prostorového a materiálně technického zabezpečení vzdělávání a podmínek ochrany zdraví individuálně vzdělávaného žáka,
- e) doklady osvědčující splnění vzdělání osoby, která bude žáka individuálně vzdělávat,
- f) seznam učebnic a učebních textů, které budou ve výuce užívány, pokud nejde o učebnice uvedené v § 27 odst. 1. Seznam je zveřejněn na webových stránkách ministerstva:
<http://www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-v-cr/schvalovaci-dolozky-ucebnic2013?highlightWords=seznam+u%C4%8Debnic>
- g) další skutečnosti, které mají vliv na průběh vzdělávání žáka,
- h) vyjádření školského poradenského zařízení.

Podle platné právní úpravy rozhoduje o povolení individuálního vzdělávání pouze ředitel školy, ve které je žák přijat k plnění povinné školní docházky. Nemusí se jednat o školu spádovou. Pokud žák doposud nebyl žákem školy, kde zákonní zástupci žádají o povolení individuálního vzdělávání, musí ředitel nejdříve ve správním řízení vyřešit přestup žáka a teprve poté rozhodovat o povolení

individuálního vzdělávání. Opačný postup není možný.

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, svým § 876 odst. 3 a § 877 stanovuje, že je třeba souhlasu obou rodičů pouze v případě pochybností. Pokud bude ředitel v dobré víře o shodě zákonných zástupců, stačí souhlas jednoho rodiče. Pokud ale existují pochybnosti o souladu obou zákonných zástupců ve věci povolení individuálního vzdělávání, pak vzhledem k platným právním předpisům lze doporučit, aby ve věci přestupu žáka na jinou školu a následně i jeho zařazení do individuálního vzdělávání ředitel školy požadoval souhlasu obou zákonných zástupců. Pokud se zákonní zástupci ani ve spolupráci s orgánem sociálně-právní ochrany dětí (dále též OSPOD) nedokáží domluvit na kmenové škole jejich dítěte nebo na formě vzdělávání jejich dítěte, rozhodne na návrh jednoho zákonného zástupce soud.

Pokud o povolení individuálního vzdělávání žádají zákonní zástupci žáka, který byl rozhodnutím soudu svěřen do střídavé péče rodičů a plní povinnou školní docházku střídavě ve dvou základních školách, pak mu vydává vysvědčení podle § 49 odst. 4 školského zákona základní škola podle dohody, pokud k tomu nebyla

rozhodnutím soudu určena jedna ze škol. Rozhodování v náležitostech podle § 41, přísluší pouze řediteli základní školy, která vydává žákovi vysvědčení. Forma vzdělávání na obou školách podle § 49 odst. 4 musí být stejná a řídí se rozhodnutím ředitele školy, která vydává vysvědčení.

Ředitel školy individuální vzdělávání povolí, pokud

a) jsou dány závažné důvody pro individuální vzdělávání. Možnými důvody mohou být např.: větší efektivita vzdělávání díky individuálnímu přístupu, možnost propojení výuky s reálným praktickým životem, nutnost speciálního přístupu vzhledem k osobnostnímu nastavení, zohlednění vzdělávání vzhledem k oblastem nadání, touha předávat dceři/synovi rodinné hodnoty, pobyt v zahraničí, nebo velká vzdálenost školy od místa bydliště, apod.

b) jsou zajištěny dostatečné podmínky pro individuální vzdělávání, zejména podmínky materiální a ochrany zdraví žáka

c) osoba, která bude žáka vzdělávat, získala alespoň střední vzdělání s maturitní zkouškou a jedná-li se o žáka na druhém stupni základní školy, vysokoškolské vzdělání

d) jsou zajištěny vhodné učebnice a učební texty, podle nichž se má žák vzdělávat.

Nejnižší dosažené vzdělání rodiče (nebo vzdělavatele) musí být pro výuku 1. stupně středoškolské s maturitou a pro výuku 2. stupně vysokoškolské (na oboru vzdělání nezáleží).

Dle zákona je nutné takto vzdělaného žáka přezkoušet jen 2x ročně, tedy na pololetí a ke konci školního roku.

Častější návštěvy jsou samozřejmě možné (konzultace, navštěvování kroužků, apod.), vše záleží na dohodě mezi rodiči a školou. Školský zákon nespécifikuje, jakým způsobem má probíhat spolupráce školy a vzdělavatele v rámci individuálního vzdělávání. Ministerstvo na základě zkušeností z pokusných ověřování doporučuje následující formy spolupráce školy se vzdělavatelem a žáky, které však nejsou ani pro školu, ani pro vzdělavatele povinné, a jsou předmětem dohody.

Škola by měla být připravena na to, že někteří vzdělavatelé budou potřebovat metodickou podporu. K tomu slouží konzultace, a to nejen osobní, ale také ve formě telefonické nebo elektronické. Konzultací se účastní žák, vzdělavatel a pedagog, který je konzultantem pro daný vyučovací předmět.

Individuálně vzdělávaní žáci se mohou na základě dohody se školou do výuky svého ročníku zapojovat i prostřednictvím e-learningu, her nebo interaktivních vzdělávacích programů, což je výhodné i pro žáky s poruchami učení. Díky snadnému přístupu k informacím se dají jednotlivá témata uchopit bez problému i v mezioborových vztazích. Žáci se také tímto způsobem učí, jak ovládat a používat moderní technologie.

Vzhledem k charakteru předmětů se musí škola předem dohodnout se vzdělavatelem na tom, jak

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

budou prokazovány výsledky práce, znalosti a dovednosti žáka. Velkou roli zde hraje prezentační a dokumentační portfolio žáka. Žákovské portfolio je uspořádaný a komentovaný soubor vybraných materiálů, vznikajících během učení žáků. Portfolio není cílem učení žáků, ale prostředkem k němu. Důležité jsou proto činnosti, kterým se žáci v průběhu práce s portfolioem věnují, tj. především sbírání, třídění, průběžné reflektování a sebehodnocení, sdílení, prezentování a obhajování. I když je potřeba se sjednotit na základním smyslu a obsahu žákovského portfolio, je třeba ponechávat žákům zároveň dostatek prostoru pro projevení osobnosti, originality, tvořivosti a samostatnosti.

Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Při zkouškách může být dle rozhodnutí ředitele školy přítomen zákonný zástupce žáka, osoba vzdělávající žáka, zástupce školského poradenského zařízení, případně další osoba. Přítomnost zákonného zástupce (vzdělavatele) při samotném přezkoušení je věcí domluvy mezi školou a zákonným zástupcem (vzdělavatelem).

Základním cílem při "přezkoušení" je ověřit, zda:

- žák v příslušném období byl vzděláván;
- došlo k rozvoji dovedností a vědomostí;
- dosáhl odpovídajících výsledků;
- probíraná látka odpovídá osnovám vybraného vzdělávacího programu;
- rodičem navrhované hodnocení je v souladu se skutečností.

Formy přezkoušení:

- písemný test
- písemná zkouška (např. diktát, doplňovací cvičení, slohová práce...)
- ústní přezkoušení
- předložení portfolio
- předvedení praktických dovedností (např. z předmětů výchovného zaměření)
- prezentace
- rozhovor v cizím jazyce
- kombinace uvedených metod

I individuálně vzdělávaný žák je žákem školy, a proto má nárok na zapůjčení učebnic a pracovní sešity, které používá daná škola pro své žáky. Žáci jsou vzděláváni v souladu s platným standardem základního vzdělávání (tj. s osnovami). Výsledek hodnocení má být žákům vydáván ve formě slovního hodnocení. Žáci se mohou účastnit všech akcí školy (kroužky, výlety...).

Některé aspekty domácího vzdělávání:

Rodič své dítě zná, ví tedy jak ho motivovat. Nemusí dítě testovat ani známkovat, protože při každodenní práci s ním ví, co mu jde a co ne – díky tomu navazuje na učivo, které už dítě zvládlo. Také má velký zájem na dobru svého dítěte. Liší se míra formálnosti.

Rodič se musí postarat, aby dítě, které nenavštěvuje školu, mělo dostatek jiných sociálních kontaktů. Rodičům někdy chybí srovnání znalostí dítěte s jeho vrstevníky, nebo zpětná vazba zda učí dobře. Až v průběhu domácího vzdělávání zjišťují jak je práce náročná a zda ji zvládnou. Školy pomáhají rodičům s vypracováním metodických plánů a s výběrem vhodných učebnic, organizují pro rodiče semináře.

Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání

a) pokud nejsou zajištěny dostatečné podmínky ke vzdělávání, zejména podmínky materiální,

personální a ochrany zdraví žáka

b) pokud zákonný zástupce neplní podmínky individuálního vzdělávání stanovené tímto zákonem

c) pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl

d) nelze-li žáka hodnotit způsobem uvedeným v odstavcích 4 a 5 § 41 školského zákona nebo na žádost zákonného zástupce žáka.

6. Praktické informace a odkazy

Ve Všeobecné deklaraci lidských práv v článku 26 se píše, že rodiče mají přednostní právo volit druh vzdělání pro své děti. Evropská konvence o ochraně lidských práv a základních svobod zajišťuje, že stát by měl při výkonu svých funkcí umožnit rodičům zvolit způsob vzdělávání pro své děti ve shodě s jejich náboženským a filosofickým přesvědčením.

Rodin, které začaly s domácím vzděláváním svých dětí, u nás i ve světě přibývá. Rodiče v našich podmínkách volí tuto vzdělávací formu především z důvodu, že „domácí vzdělávání rodině svědčí“, dává ji dohromady, umožňuje zkvalitnění života rodiny a citlivější přístup k vzdělávání dětí.

Vzdělávání dětí doma má počátky v 60. letech v USA a je legální ve všech zemích Evropské unie (kromě Německa). V ČR bylo experimentálně povoleno 1. 9. 1998. Od roku 2005 je pod novým názvem „individuální vzdělávání“ rovnocennou formou plnění povinné školní docházky v posledním roce předškolní docházky do MŠ, na 1. stupni, od září 2016 i na druhém stupni ZŠ. Legislativně je možné na jakékoli škole, protože ale různé školy jsou k této alternativě různě vstřícné, vyplatí se vybírat takovou, která domácí školáky podporuje.

Domácí vzdělávání není vhodné pro každou rodinu. Fungovat bude pouze tehdy, pokud rodičům kromě prvotní motivace nechybí i pevná vůle a smysl pro řád a plánování každodenní práce s dětmi. Určitě to není jen nezbytný experiment, ale spíše jedna z cest, jak děti přivést ke kvalitnímu vzdělání bez zbytečného stresu a smysluplně. Podstatné je, aby z něj mělo radost jak dítě, tak i rodič, pak bude i úspěšné. Rodiče si musejí stát za tím, že skutečně chtějí vzdělávat své dítě sami.

Klady individuální výuky:

- maximální plnění zásady individuálního přístupu
- učivo, které si dítě osvojuje, je z velké části možné upravovat, rozšiřovat podle zájmu dítěte
- práce podle vlastního tempa
- práce vlastním učebním stylem - co dítě, to jiná strategie učení
- úspora času
- aktivní přístup dítěte k učení
- atmosféra lásky a přijetí, dítě se učí především „pro sebe“
- možnost neformálního přístupu a vzájemného vyměňování názorů mezi rodičem a dítětem.
- vysoká důvěra ve vlastní schopnost učit se, vysoké sebepojetí, sociální vyspělost na vyšší úrovni než děti institucionálně vzdělávané
- přínos tohoto způsobu vzdělávání pro mladší sourozence takto vyučovaných dětí.

Některé školy, které podporují domácí vzdělávání:

- **ZŠ Sion Hradec Králové**
- <https://www.sion.cz/zssioncz/individualni-vzdelavani/>

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

Propagátorky domácího vzdělávání a přezkušující učitelky:

Irena Steinhauserová – administrativa a koordinátorka individuálního vzdělávání

Judita Kapicová – učitelka individuálního vzdělávání

Hana Tůmová – učitelka individuálního vzdělávání

- **ZŠ a MŠ Slapy**
- <https://www.zsamsslapy.cz/Domaci-vzdelavani.html>

Kontakty na učitele:

garant IVZ: pí. učitelka Hana Tůmová - hanicka.tumova@seznam.cz

hodnocení: Hana Tůmová - hanicka.tumova@seznam.cz

Mgr. Renata Hacaperková - reditel@zsamsslapy.cz

Mgr. Michaela Vacková - m.vackova@zsamsslapy.cz

- **ZŠ Březová**
- <https://www.zsbrezova.eu/skola/individualni-vzdelavani-na-i-a-ii-stupni-zs>

Mgr. Kateřina Pražáková ZŘŠ pro INDIVIDUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ - region Čechy

mobil: 606 072 077

prazakovakaterina81@gmail.com

Regionální kancelář pro Čechy, Milady Horákové 2725, Kladno, 272 01

- **ZŠ Hnojník**
- <https://www.zshnojnik.com/individualni-domaci-vzdelavani-informace/>

Masarykova Základní škola a mateřská škola Hnojník 120, okres Frýdek-Místek, příspěvková organizace, 739 53 Hnojník

E-mail: sekretariat@zshnojnik.com, reditelka@zshnojnik.com

Ředitelka: Mgr. Dagmar Tobolová +420 727 946 227

- **ZŠ Na rovině**
- <http://narovine.cz/zakladni-skola/domaci-vzdelavani/>

Koordinátorkou domácího vzdělávání je Marie Lukeslová.

mail: marie.lukeslova@narovine.cz

telefon: 724 905 584

- **ZŠ a MŠ Svět Chomutov s. r. o.**
- <http://zsmssvet.cz/index.php/zakladni-skola/individualni-vzdelavani>

PhDr. Mgr. Eva Anna Popíková, ředitelka

+420 728 232 588

reditel@zsmssvet.cz

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

Irena Šestáková, asistentka ředitelky
+420 728 232 500
sekretariat@zsmssvet.cz

- **ZŠ Heřmánek Praha 8**
- <https://www.skolahermanek.cz/individualni-vzdelavani-a10>

Hlavní budova školy:

Rajmonova 1199/4 (oficiální poštovní adresa)

Praha 8, 182 00 - virtuální prohlídka, TV Heřmánek atd.

Kancelář základní školy, telefon: 724 692 084, email: kancelar@prorodinu.cz

- **ZŠ a MŠ Strážek**
- <http://www.zs-msstrazek.cz/individualni-vzdelavani/>

Více informací sdělí Anna Knoflíčková, ředitelka školy, tel. 731 107 933

Základní škola a Mateřská škola Strážek, příspěvková organizace, Strážek 27, 592 53 Strážek

- **ZŠ A MŠ HNÍZDO V ÚNĚTICÍCH**
- <https://skolaunetice.cz/domaci-vzdelavani/>

Školní 2/1, Únětice Praha – Západ

- **ZŠ Křišťál**
- <http://zskristal.cz/domaci-vzdelavani/>

Základní škola Křišťál

Lužická 423 (budova Gymnázia Jaroslava Žáka) Jaroměř, 551 01

info@zskristal.cz

tel: 774 906 376 (Miroslava Paličková - koordinátorka školy)

Hana Ševčíková – koordinátorka back office a individuálního vzdělávání

Užitečné odkazy:

- **Předškolní poradna**
- <https://predskolniporadna.cz/povinne-predskolni-vzdelavani-a-jeho-moznosti/>

- **Alternativní školy**
- <http://alternativniskoly.cz/>

- **Asociace svobodných demokratických škol**
- <https://www.asociacesds.cz/>

- **Asociace domácího vzdělávání**
- <http://www.domaciskola.cz/>

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

- **Blog Stáni Kratochvílové – Učit nebo neučit**
- <https://ucitneboneucit.cz/index.php>

- **Svoboda učení**
- <https://www.svobodauceni.cz/clanek/tak-nam-zkontrolovali-domskolaky/>

- **Blog Zvoní**
- <http://zvoniii.blogspot.com/p/kdo-jsme.html>

- **Blog Domškola**
- <http://domskola.blogger.cz/>

- **Škola Populo – doučování na míru**
- <https://www.skolapopulo.cz/>

- **Databáze lektorů**
- <https://www.naucim.cz/>

Použité zdroje:

<https://www.msmt.cz/vzdelavani/zakladni-vzdelavani>

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-561?text=>

<http://www.nuv.cz/t/rvp>

<https://www.zkola.cz/informace-o-alternativnim-skolstvi/>

Informace a doporučení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovyk individuálnímu vzdělávání žáků v základní škole

<http://alternativniskoly.cz/>

Svobodné možnosti vzdělávání dětí v souladu se školským zákonem a RVP ZV

<https://theses.cz/id/428hki/868869>